

Az őszinte kormányfő

VISSZHANG - LIX. évfolyam, 15. szám, 2015. április 10.

Mint egy neten közzétett videóból kiderült: a kormányfő a *Blikk* szerkesztőségében járt, ahol is *A miniszterelnök válaszol* című operettet adták elő. A főhőst kihangosított telefon kötötte össze a néppel. A nép egyik tagja pedig egyszer csak ezt a kérdést tette föl neki:

- *Ön szerint negyvenhétezer forintból meg lehet-e élni ma Magyarországon?*

(Előzmény az *ÉS-ben Parti Nagy Lajos: Magyar mesék, 2013/7. - a szerk.*) A kérdező elhibázta, és negyvennyolcezer forintot mondott, de ez lényegtelen.

A miniszterelnök reflexből úgy reagált, ahogy az operettekben szokás: úgy tett, mint aki még életében nem hallott ilyesfélét:

- *Aligha.*

Ezzel egyúttal örökre elvágta a kérdező előtt annak lehetőségét, hogy az bármiféle módon is az ő felelősségére apelláljon. Hiszen ő, a miniszterelnök mindezeknek csupán távoli szemlélője. Olyan személy, aki bizvást megengedheti magának, hogy tisztán számtanpéldaként oldjon meg társadalmi helyzeteket. A betelefonáló nem mondta ki nyíltan, hogy „de hiszen ezt az ön pártja és kormánya hirdeti, Matolcsy György után konkrétan Zsiga Marcell mondta, és például a közmunkások ma sem kapnak ennél sokkal többet, hogy a rokkantakat ne is említsük”, hanem csak általánosságban beszélt:

- *Aligha... hmm... érdekes válasz. De mindenütt ezt mondják, hogy negyvenhétezer forintból meg lehet élni.*

Hát ha ez így van, akkor a miniszterelnöknek ehhez aztán végképp nincs semmi köze:

- *Nem tudom, ki mondta ezt önnek, de annak ne higgyen.*

- *De mindenütt mondják.*

Erre aztán a miniszterelnök máshova helyezte a hangsúlyt, és azt emelte ki mondandójából, hogy na, ha itt a népet valaki tényleg ennyire becsapja, akkor – értse már meg, végre – egyszerűen nem kell komolyan venni:

- *Aki ezt mondta, annak ne higgyen.*

Aminél nyíltabban ki sem lehetett volna jelteni, amit ez az ember gondol: ha valaki nem hisz abban, amit csinál, azok mi vagyunk. Ti még akkor is hinni fogtok, ha beledöglötök a negyvenhétezer forintotokba.

Az előadás tehát nem operett volt, hanem bűvészprodukció – egyelőre taps és üdvözlés. Aztán majd meglátjuk, mi történik, amikor majd a veszélyesebb szabadulós számok kerülnek sorra.